

භ්‍රා මස්, ආහාරයක් වශයෙන් ඉතාමත් අත්‍යවශ්‍යය. ඉතා ඉහළින්, සුදුසු හැකි වැඩි මාංශජනක ධාතු හා අඩු මේද ප්‍රමාණයක් අඩංගු, හා මස් දිරවීමට ඉතා පහසු වේ. හා මස් අනෙකුත් මස් සමඟ සසඳන විට, ගුණදායක බව පහත දක්වා ඇති සටහන බැලීමෙන් අවබෝධවේ.

	මාංශ	ජනක	මේද	ලවන
		ධාතු		
හා මස්	20.5	%	4	1.5
ගව මස්	18.5	%	18	0.9
එළ මස්	17.0	%	25	1.0
උරු මස්	16.0	%	27	1.0

ගැහැණු සතෙකු, මාස 7-8 වන විට පැටව් දැමීම අරඹයි. වරකට පැටව් 5-7 බැගින් වර්ෂයකට තුන් වතාවක් හෝ හතර වතාවක් පැටව් දැමයි. මෙසේ නොකඩවා, වර්ෂ 2-3ක් පැටව් බිහිකරණු ලබයි.

හාඩින් සඳහා ආහාර සැපයීම, වියදම් රහිත බැවින් සහ වර්ෂයක් තුළ එක ගැහැණු සතෙකු වැඩි පැටව් ප්‍රමාණයක් බිහිකරනු ලබන බැවිනුත්, වැඩි ලාභ ලබා ගත හැක. පහසුවෙන් ලබා ගත හැකි තෘණ උරු, පලාවර්ග, උණුසුම්, රණිල වර්ග අලු වර්ග ආදිය ආහාර සේ සැපයිය හැක. එසේම හාඩින් සඳහා කුඩා නිවාය ඉදි කිරීමට උනරම් මුදලක් වැය නොවේ. හාඩින් ඇති කිරීමේදී ප්‍රධාන ලෙසම මුදල් වැය වන්නේ, බෝ කරන හාඩින් මිළදී ගැනීමට පමණි. මින් පෙනී යන්නේ හාඩින් ඇති කිරීම ලෙහෙසියෙන් පාලනය කළ හැකි දිනක් ලාභ දායක ව්‍යාපාරයක් බවයි.

ශ්‍රී ලංකාව උප්පත් කළාපික රටක් වන බැවින්, හාඩින් ඇති කිරීමේදී උප්පත්විය බලපානු ලැබේ. උප්පත්විය 30% වඩා වැඩි වුවහොත්, හාඩින්ගේ වර්ධන වේගය හීනවන අතර වද බදක්ද දක්නට ලැබේ. එහෙත් උප්පත් වියේ බලපෑම අඩුකර ගැනීමට

ලංකාවේ දක්නට ලැබෙන දේශීය ද්‍රව්‍ය උපයෝගී කරගත හැක. හාඩින්ගේ හම ඇඳුම් ආධීන්තම නිෂ්පාදනය සඳහා වැඩි මුදලකට විකිනිය හැක. තවද හාඩින් පහකරන මලවල, පොස්පරස් සහ නයිට්‍රජන් වැඩි ප්‍රමාණයක් අඩංගු බැවින් පොහොරක් වශයෙන් ඉතාමත් යෝග්‍ය වේ.

හාඩින් වර්ග
අප රටේ දේශගුණයට යෝග්‍ය වන්නේ දිනපතා ප්‍රමාණයේ සුදු පැහැති, කෙටි ලෝම සහිත හාඩින් වේ.

උදා: නවසීලන්ත සුදු හාඩින් වර්ගය

කැලිපෝනියා වර්ගය
ජනප්‍රියව ඇති හාඩින් වර්ග කීපයක් නම්:— හිමාලයා වර්ගය, යෝධ ජලේමස් වර්ගය, බෙවින්, විනාලිලා ආදී වර්ගයන්ය.

බෝ කිරීම සඳහා හාඩින් තෝරා ගැනීමේදී හොඳ සෞඛ්‍ය තත්ත්වයක ඇති, දිළිසෙන ලෝම වලින් යුත්, දීප්තිමත් ඇස් ඇති අත් පා හොඳින් ශක්තිමත්ව වැඩි ඇති හාඩින් තෝරාගත යුතුය. හා පට්ටියේ දියුණුව රඳා පවතින්නේ බෝ කිරීම සඳහා හාඩින් තේරීම සහ බෝකිරීමේ ක්‍රමය අනුවය. හාඩින් ඉතා සිහුයෙන් බෝවන බැවින් පරම්පරාව අතර වැඩි කාලපරාතරයක් නොමැති බැවින් නැතම ඇති හාඩින් මගින් බෝ කිරීම වැලැක්වීම වැදගත් වේ. මස් සඳහා ජනනාකාරී වෙනස් හාඩින් වර්ග දෙකක් පට්ටි දැමීම සුදුසුය.

උදා: යෝධ ජලේමස් නවසීලන්ත සුදු > සිහුයෙන් වැඩෙන දෙමුහුන් පැරිඩි
නමුත් දෙමුහුන් පැරිඩි බෝ කිරීම සඳහා නොයොදන්න.

නිවාස
හාඩින් ඇති කිරීම සඳහා වැඩි උප්පත්වියක් නොමැති සිසිල් ස්ථාන තෝරාගත යුතුය. පොකුණු හෝ අන් ජලාශ ආශ්‍රිත ස්ථාන යෝග්‍ය වේ,

කුඩු සඳහා අවශ්‍ය ඉඩකඩ (අඟල් වලින්)

දිග පළල උස
තනි හාඩින් 30" 30" 24"
හාඩියන හා පැටව් 48-72" 30" 24"
හා පැටව් 20

144-182" 30" 24"
හාඩින් මාස 5-6 පමණ වන විට පට්ටිදැමීම සඳහා යෝග්‍යය. මේ වන විට හාඩිය රාත්තල් 7 පමණ විය යුතුය. පට්ටිදැමීම සඳහා හාඩියන් 10 දෙනෙකුට එක හාලේකු සැමත්. වැඩි පැරිඩි ගණනක් බෝකිරීම සඳහා හාඩිය සෑහ දිනක් පමණ එක්ව සිටීමට සලස්වන්න.

හාලේකු සති 8 ක් පමණ වියළි වීට මස් රාත්තල් 4 ක් පමණ සපයනි. හාඩින් සාන්‍යයට පැය 6 කට ප්‍රථම ආහාර දීම නැවැත්විය යුතුය. නමුත් ජලය සැපයීම නොකඩවාම කළ යුතුය.

රෝග
පැටවුන් ගබඩා කිරීම හා උපකේදී පැටව් මැරී සිටීම නිෂ්පාදනය දුර්වල වීම සඳහා බලපාන එක් කරුණක් වේ. පොස් සිදුවන්නේ ගැබ්බර හාඩින් අපරික්ෂාවෙන් අල්ලා ඉස්සීම, අමුත්තන් දැකීමෙන් කලබලවීම, ප්‍රසූත කරන අවස්ථා වලදී කලබලවීම ආදීන් නිසාය. තවද ලිස්ටීරියෝසිස් සහ සැල්මොනෙල්ලෝසිස් නමැති රෝගද, එම ලක්ෂණ ඇති කරයි.

සුදුසු පාලනය සහ පිරිසිදුකම මගින් මෙම අප්ටි ප්‍රසූත අඩුකර ගත හැක. පලමු සතිය තුළදී අධික ශීතල, දුර්වල පැටව් ඇතිවීමට පැටව් කිරී නොබිම සහ මවට කිරී නොමැතිවීම යනාදී හේතූන් ඇති වුවහොත් පැරිඩි මිය යා හැක. ක්‍රමවත් පාලනයකින් මේ මරණ සංඛ්‍යාව අඩුකර ගත හැක.

බබ්බේ හා පට්ටියේ සතෙකුගේ රෝගී ලක්ෂණයක් දුටුවහොත් වහාම පශු වෛද්‍ය නිලධාරී හමුවී උපදෙස් බලා ගත යුතුය.